

Nr 351.

Av herrar **Wallerius** och **Magnusson** i Kalmar, om anslag för pensionsförbättring åt vissa barnmorskor, som varit kommunalt anställda.

De f. d. barnmorskor, som varit kommunalt anställda och icke erhållit eller kunna erhålla inträde i statens pensionsanstalt, fingo genom riksdagens beslut år 1926 (skr. nr 11 A) en förbättring i pensioner, som tillkomma dem från barnmorskornas pensionsanstalt; men i många fall lärer det härigenom uppnådda pensionsbeloppet vara alltför lågt. Tillfällen att göra inbetalningar till sistnämnda pensionskassa torde ofta ha varit ringa, därför att inkomsterna varit ringa.

Riksdagen har uttalat (skr. 1925:91), att ehuru dessa barnmorskor icke varit i statens tjänst, utan haft anställning i vederbörande kommuner, syntes enligt riksdagens förmenande staten likväl icke böra undandraga sig att lämna kommunerna sin medverkan till förbättring i deras pensioner.

I överensstämmelse härmed torde det befinnas vara, om riksdagen beslutar att, under förutsättning av minst lika stort bidrag från kommun (eventuellt även landsting), bevilja det belopp, som erfordras, för att ifrågavarande f. d. barnmorskor skola erhålla ett sammanlagt pensionsbelopp av 700 kronor.

Härigenom skulle helt visst tidigare avgång möjliggöras för äldre, mindre utbildade barnmorskor, som under nuvarande förhållanden av ekonomiska skäl måste stanna kvar i tjänsten, då de ej ha samma pensionsmöjligheter som de yngre.

Undertecknade få därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta att åt ovannämnda f. d. barnmorskor bidrag av statsmedel skall utgå för att dem tillkommande pensionsbelopp skall i sin helhet uppgå till 700 kronor, under förutsättning att vederbörande kommun (eventuellt även landsting) bidrager med minst lika stort belopp som statsanslaget, och att vederbörande utskott måtte härför föreslå erforderligt förslagsanslag.

Stockholm den 21 januari 1928.

Adolf Wallerius.

Karl Magnusson
i Kalmar.

